

Sygn. akt V ACa 518/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Wilk (spr.)
Sędziowie:	SA Jadwiga Galas SO del. Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko Parkowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 24 marca 2015r., sygn. akt XIII GC 169/14

1. oddala apelację;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Łucja Oleksy-Miszczyk	SSA Iwona Wilk	SSA Jadwiga Galas
--------------------------------	----------------	-------------------

Sygn. akt V ACa 518/15

UZASADNIENIE

Powódka Przedsiębiorstwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej Parku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 278.381,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30

listopada 2012 r. i kosztami postępowania tytułem wynagrodzenia za roboty budowlane w zakresie instalacji fotowoltaicznej na obiekcie pozwanej, w ramach zadania inwestycyjnego, w którym pozwana była inwestorem, a powódka podwykonawcą.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów postępowania, ponieważ odmówiła zgody na umowę z powodowym podwykonawcą.

Wyrokiem z 24 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej koszty procesu w kwocie 7.217 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 25 lipca 2011 r. pomiędzy pozwaną – Inwestorem a (...) S.A. w K. – Generalnym Wykonawcą została zawarta umowa o roboty budowlane w zakresie budowy i oddania budynku pasywno – biurowego z pomieszczeniami laboratoryjno – wdrożeniowymi wraz z zagospodarowaniem terenu zlokalizowanego w K. przy ulicy (...).

W piśmie z dnia 18 lipca 2011 r. – przed zawarciem powyższej umowy - (...) S.A. oświadczył, że nie posiada wykazu podwykonawców, którym powierzone zostanie wykonanie części zakresu robót. (...) S.A. zobowiązał się do informowania pozwanej na bieżąco o kolejnych umowach zawieranych z podwykonawcami.

W dniu 21 marca 2012 r. pomiędzy powódką – podwykonawcą, a (...) S.A. – Generalnym Wykonawcą została zawarta umowa nr (...) o roboty budowlane, których przedmiotem było kompleksowe wykonanie przez powódkę instalacji fotowoltaicznej zgodnie z projektem nr (...).

W piśmie z dnia 9 maja 2012 r. pozwana zwracała uwagę Generalnemu Wykonawcy na konieczność prawidłowego rozliczenia się z podwykonawcami. Z kolei w piśmie z dnia 28 maja 2012 r. i z dnia 11 lipca 2012 r. pozwana wniosła zastrzeżenia do umów zawartych przez (...) z podwykonawcami zgłoszonymi w piśmie z dnia 23 maja 2012 r.

W piśmie z dnia 1 sierpnia 2012 r. (...) S.A. złożył pozwanej oświadczenie co do tego, że w części składowej wystawionej przez siebie faktury zawarte zostały wynagrodzenia zapłacone dla jego podwykonawców, wśród których wymieniana została powódka.

Z kolei w piśmie z dnia 26 września 2012 r. (...) S.A. ponowił swój wniosek skierowany do pozwanej o uznanie jego podwykonawców wykonujących roboty budowlane i instalacyjne.

W związku ze złożeniem przez Generalnego Wykonawcę wniosku o ogłoszenie upadłości, w dniu 2 października 2012 r. odbyło się spotkanie pracowników powódki z pracownikiem pozwanej E. K.. Kolejne spotkanie odbyło się w dniu 9 października 2012 r., wówczas to postanowiono, że odnośnie zapłaty za roboty wykonane w okresie od lipca 2012 r. do 8 października 2012 r. strony podpiszą trójstronne porozumienie dotyczące przekazu płatniczego – sporządzono projekt tego porozumienia, co do którego Nadzorca Sądowy wykonawcy nie wyraził zgody na podpisanie porozumienia w zakresie nieuznanych podwykonawców.

Z kolei w piśmie z dnia 9 października 2012 r. pozwana wyraziła sprzeciw wobec zgłoszenia przez (...) S.A. sześciu podwykonawców.

W piśmie z dnia 18 października 2012 r. Generalny Wykonawca dokonał zgłoszenia powódki jako swojego podwykonawcy w zakresie wykonania instalacji fotowoltaicznej, a w odpowiedzi pozwana w piśmie z dnia 23 października 2012 r. zgłosiła swój sprzeciw wskazując w uzasadnieniu, że umowa (...) S.A. z powódką została zwarta 7 miesięcy przed dokonaniem zgłoszenia tego podwykonawcy oraz, że do zgłoszenia nie dołączono żadnej dokumentacji umowy co uniemożliwia Inwestorowi zapoznanie się z elementarnymi danymi niezbędnymi do podjęcia decyzji o akceptacji podwykonawcy.

W piśmie z dnia 31 października 2012 r. pozwana złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej z wykonawcą tj. (...) S.A.

W piśmie z dnia 8 listopada 2012 r. powódka zawiadomiła pozwaną o tym, że jest uczestnikiem procesu budowlanego w zakresie instalacji fotowoltaicznej, a następnie zwróciła się o informacje co do tego, czy przy sporządzaniu dokumentacji przetargowej (na dokończenie inwestycji) wykonana przez powódkę w III i IV kwartale 2012 r. część instalacji fotowoltaicznej została zaliczona do stanu istniejącego obiektu. W odpowiedzi pozwana poinformowała powódkę, że inwentaryzacja stanu budynku została zakończona w dniu 9 listopada 2012 r. i potwierdziła, że część instalacji fotowoltaicznej wykonana przez powódkę w III i IV kwartale 2012 r. została włączona do istniejącego budynku i jako taka została wskazana w informacji przetargowej.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach ogłosił upadłość Generalnego Wykonawcy – (...) S.A. obejmująca likwidację majątku, a pismem z dnia 10 grudnia 2012 r. Syndyk Masy Upadłości zawiadomił o tym fakcie pozwaną.

Powódka dokonała protokolarnego odbioru robót wykonanych w okresie od 1 lipca 2012 r. do 6 listopada 2012 r. na podstawie umowy zawartej z (...) S.A., których wartość określiła na kwotę 226.326,27 zł netto.

Zważył Sąd Okręgowy w tym stanie rzeczy, że zgodnie z treścią art. 647¹ § 2 k.c. do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora.

W sprawie było bezspornym to, że pozwana jako inwestor miała wiedzę o tym, że instalację fotowoltaiczną na obiekcie budowlanym przy ulicy (...) w K. wykonuje powódka, a także to, że Generalny Wykonawca - (...) S.A. nie dokonał pisemnego zgłoszenia powódki pozwanemu Inwestorowi bezpośrednio po zawarciu umowy z powódką tj. po dniu 21 marca 2012 r.

Formalne zgłoszenie powódki jako podwykonawcy (...) S.A. nastąpiło dopiero w piśmie z dnia 18 października 2012 r., doręczonym pozwanej w dniu 19 października 2012 r.

Bezspornym w sprawie było i to, że powódka sama nie wystąpiła do pozwanej z oficjalnym zgłoszeniem, przedkładając umowę zawartą z Generalnym Wykonawcą, jak i to, że pozwana w piśmie z dnia 23 października 2012 r. zgłosiła sprzeciw wobec powódki jako podwykonawcy.

Nie było sporu także co do tego, że powódka nie otrzymała od Generalnego Wykonawcy pozostałej części należnego jej od (...) S.A. wynagrodzenia za roboty wykonane w okresie od 1 lipca 2012 r. do 6 listopada 2012 r. w dochodzonej wysokości.

Zgodnie z treścią art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonywane przez podwykonawcę.

W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia solidarnej z (...) S.A. odpowiedzialności pozwanej za zapłatę dochodzonego sporem wynagrodzenia za roboty budowlane.

Nie ulega wątpliwości, że sam fakt aprobowania przez pozwaną faktu wykonywania przez powódkę prac w zakresie instalacji fotowoltaicznej nie jest wystarczający do przyjęcia, że tym samym pozwana wyraziła zgodę na wykonanie tych prac przez powódkę przyjmując na siebie solidarną - z Generalnym Wykonawcą - odpowiedzialność za zapłatę należnego powódce wynagrodzenia.

W orzecznictwie przyjmuje się, że sam fakt wiedzy inwestora o konkretnym podwykonawcy nie jest wystarczający do przyjęcia solidarnej odpowiedzialności inwestora za zapłatę wynagrodzenia podwykonawcy, bowiem wiedza inwestora o treści umowy zawartej przez wykonawcę z podwykonawcą jest kluczowa dla przyjęcia odpowiedzialności inwestora. W tym celu umowa powódki z podwykonawcą winna być przedstawiona pozwanemu inwestorowi.

W sprawie było bezspornym, że umowę powódki z wykonawcą pozwany inwestor otrzymał dopiero przy piśmie z dnia 18 października 2012 r.

Natomiast podnoszony przez powódkę fakt wymienienia m.in. powódki w skierowanym do pozwanej piśmie (...) S.A. z dnia 1 sierpnia 2012 r., nie oznacza formalnego zgłoszenia powódki a treść tego pisma wyraźnie wskazuje na to, że (...) S.A. nie dokonywał zgłoszenia wymienionych w nim podwykonawców, lecz jedynie składał oświadczenie o tym, że wymienionym w nim podwykonawcom zapłacił wynagrodzenie na podstawie wystawionych przez nich faktur. W tych okolicznościach nie można przyjąć, że pozwana w sposób dorozumiany wyraziła zgodę na zawarcie z powódka umowy.

Okoliczności tej nie zmienia fakt, że to powódka była autorką projektu instalacji fotowoltaicznej ani to, że pracownicy powódki kontaktowali się bezpośrednio z pozwaną w kwestiach technicznych, jak i w sprawach związanych ze zgłoszeniem przez (...) S.A. wniosku o ogłoszenie upadłości.

Zgłoszenie powódki jako podwykonawcy nastąpiło dopiero kiedy Generalny Wykonawca popadł w trudności finansowe, które doprowadziły go do złożenia w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości, a nadto obarczone było brakami.

Nie ulega wątpliwości, że niezgłoszenie powódki jako podwykonawcy robót, w zakresie tak istotnej dla koncepcji obiektu instalacji fotowoltaicznej, było w równym stopniu wynikiem zaniedbania w tym zakresie (...) S.A., jak też brakiem dbałości powódki o własne interesy.

Zgodnie art. 647¹ § 2 k.c. (zdanie drugie) jeżeli inwestor w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy.

Pozwana w odpowiedzi na zgłoszenie powódki jako podwykonawcy, w piśmie z dnia 23 października 2012 r., wyraziła sprzeciw, wskazując na fakt zgłoszenia podwykonawcy po upływie siedmiu miesięcy od zawarcia z nim, umowy oraz na braki zgłoszenia.

W ocenie Sądu zgłoszenie powódki dokonane z tak dużym opóźnieniem jak i brak pełnej wymienionej w art. 647¹ § 2 k.c. dokumentacji zasadnie skutkowało zgłoszeniem przez pozwaną sprzeciwu.

Zgłoszony przez pozwaną sprzeciw był wyraźny i nie budził wątpliwości co do intencji pozwanej.

Przesłuchani w sprawie świadkowie i strony nie potwierdzili faktu uznania przez pozwaną powódki jako podwykonawcy (...) S.A.

W konsekwencji powyższego nie można przypisać pozwanej skutecznego oświadczenia woli - złożonego w sposób czynny lub dorozumiany, w zakresie zgody na zawarcie umowy i zatrudnienie powódki jako podwykonawcy (...) S.A. Skoro tak, to nie może wchodzić w grę solidarna odpowiedzialność pozwanej za zobowiązania (...) S.A. wobec powódki i dlatego żądanie pozwu, w świetle art. 647¹ § 5 k.c. nie znajduje uzasadnienia. Brak także podstaw do przyjęcia odpowiedzialności pozwanej na podstawie art. 405 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżyła apelacją powódka, która zarzucając naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię tj. art. 647¹ k.c. polegającym na stwierdzeniu braku odpowiedzialności inwestora wobec zgłoszenia podwykonawcy inwestorowi co najmniej w sposób dorozumiany, naruszenie prawa materialnego tj. art. 354 § 2 k.c. przez jego niezastosowanie, a także sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że pozwana nie miała wiedzy o zakresie robót, ich koszcie i terminach wykonania przez powódkę, gdy w rzeczywistości kwestie te były znane pozwanej przed złożeniem sprzeciwu, przyjęcie, że złożenie sprzeciwu przez pozwanego inwestora było zasadne wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpatrzenia – przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Sąd Apelacyjny podziela i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, bowiem ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie dowodach, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych w art. 233 § 1 k.p.c.

Zarzuty apelacji sformułowane jako sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału nie mogą odnieść skutku jeśli zważyć, iż taki zarzut apelacji mógłby odnieść skutek tylko wtedy, gdyby apelujący wykazał, że ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd I instancji naruszała kryteria oceny dowodów określonych w art. 233 § 1 k.p.c. Podkreślić bowiem należy, że o sprzeczności ustaleń sądu z treścią zebranych dowodów można mówić wtedy, gdy zachodzi dysharmonia pomiędzy wnioskami sądu a treścią dowodów, przy czym owa dysharmonia wynika z wadliwości oceny dowodów będącej następstwem uchybienia przez sąd zasadom oceny dowodów wskazanym w art. 233 § 1 k.p.c.

W istocie więc zarzut apelacji powódki należy rozpatrywać jako zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., zaś zarzut ten dla swej skuteczności wymaga wykazania przez apelującego tego, iż konkretne dowody Sąd I instancji ocenił naruszając kryteria oceny dowodów z art. 233 § 1 k.p.c. Temu apelacja powódki nie sprostała, gdy w istocie okoliczności sprawy są bezsporne między stronami, zaś Sąd I instancji przyjął, iż pozwana miała wiedzę co do tego, iż powódka, jako podwykonawca, wykonuje roboty związane z instalacją fotowoltaiczną i innych ustaleń ani nie czynił, ani też okoliczności tej nie pominął.

W tak zaś niewadliwie ustalonych okolicznościach sprawy Sąd I instancji dokonał właściwej subsumcji prawa materialnego, a to art. 647¹ § 5 k.c. przyjmując, iż przepis ten nie ma zastosowania w tych okolicznościach co oznacza, że żądanie powodowego podwykonawcy zasądzenia należnego mu wynagrodzenia za roboty budowlane kierowane w stosunku do inwestora nie znajduje podstawy faktycznej i prawnej w art. 647¹ § 5 k.c.

W pierwszym rzędzie zauważyć trzeba, iż do powstania odpowiedzialności, solidarnej z wykonawcą, za zapłatę wynagrodzenia dla podwykonawcy, potrzebna jest zgoda tegoż inwestora na wykonanie określonego zakresu robót budowlanych przez konkretnego wykonawcę, co wynika z uregulowania art. 647¹ § 1 k.c. Jak przyjmuje się obecnie w judykaturze zgoda inwestora, wymagana przez art. 647¹ § 2 k.c. może być wyrażona przez każde zachowanie, które ujawnia je w sposób dostateczny (art. 60 k.c.). Przyjmuje się, że występują trzy sposoby działań inwestora, które mogą być ocenione jako potrzeba, zgodnie z art. 647¹ § 2 k.c., zgoda na wykonanie robót przez podwykonawcę.

Owe sposoby wyrażenia zgody przez inwestora potrzebnej dla powstania jego gwarancyjnej odpowiedzialności za zapłatę wynagrodzenia dla podwykonawcy to: oświadczenie woli inwestora wprost wyrażające zgodę, dorozumiane czynności inwestora obejmujące aktywne zachowania, przejawiające dostatecznie wolę w postaci zgody oraz interpretację biernego zachowania się inwestora jako zgody, o ile nie doszło do zgłoszenia sprzeciwu lub zastrzeżeń.

W okolicznościach sprawy można mówić jedynie o zgodzie inwestora wyrażonej w sposób dorozumiany czynny, lecz dla przyjęcia takiej zgody konieczna jest wiedza pozwanego inwestora co do przedmiotu umowy wykonawcy z podwykonawcą, należnego podwykonawcy wynagrodzenia i zasad jego zapłaty, którą to wiedzę inwestor może pozyskać w jakikolwiek sposób, niekoniecznie poprzez zapoznanie się z treścią umowy zawartej przez wykonawcę z podwykonawcą, bądź też możliwość uzyskania przez inwestora tej wiedzy. Podkreślenia wymaga, że zgoda inwestora musi być odniesiona do konkretnej umowy, jeśli skutkiem tej zgody nie jest sam w sobie udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, ale gwarancyjna, solidarna z wykonawcą odpowiedzialność inwestora za zapłatę podwykonawcy jego wynagrodzenia jak stanowi art. 647¹ § 2 k.c. Dla przyjęcia zgody inwestora wyrażonej w sposób dorozumiany czynny w powyższym rozumieniu nie jest wystarczająca sama wiedza inwestora o udziale podwykonawcy w realizacji zadania inwestycyjnego, ani też wiedza inwestora co do zakresu robót wykonywanych przez podwykonawcę i tolerowanie takiego podwykonawcy na budowie, bowiem zgoda inwestora dotyczy konkretnej

umowy wykonawcy z podwykonawcą i obejmować musi wszystkie istotne elementy umowy o roboty budowlane (art. 647 k.c.), w tym także wysokość wynagrodzenia należnego podwykonawcy. W tej sprawie nie ma podstaw do przyjęcia, by pozwany inwestor wiedział bądź by miał możliwość powzięcia wiedzy o treści umowy powódki z wykonawcą co do należnego powódce wynagrodzenia jeśli nawet pozwany inwestor wiedział o tym, że roboty w zakresie instalacji fotowoltaicznej wykonywała powódka. Wiedza inwestora co do wynagrodzenia powódki nie mogła pochodzić z tego, że powódka, na mocy odrębnej umowy z pozwaną, wykonała projekt instalacji fotowoltaicznej, zaś pozwana, na tej podstawie sporządziła kosztorys inwestorski. Taki kosztorys, potrzebny inwestorowi, w żadnym jednak razie nie może stanowić źródła wiedzy inwestora o wysokości wynagrodzenia podwykonawcy, gdy kosztorys taki nie stanowi integralnej części umowy wykonawcy z podwykonawcą i powódka nawet tak nie twierdzi.

Nie ulega wątpliwości, że pozwany inwestor o treści umowy powódki z wykonawcą dowiedział się, gdy została ona dołączona do pisma wykonawcy z 18 października 2012 r., stanowiącego zgłoszenie do pozwanego inwestora udziału powódki w procesie inwestycyjnym. Jednakże, na podstawie tego przedstawienia pozwany inwestor zgłosił we właściwym czasie sprzeciw co do udziału powódki jako podwykonawcy (bezsporne).

Podkreślenia wymaga, że to w interesie podwykonawcy leży uzyskanie akceptacji inwestora, o której mowa w art. 647¹ § 2 k.c., gdy zgoda taka rodzi gwarancyjną odpowiedzialność inwestora za zapłatę jemu wynagrodzenia za roboty wykonane na podstawie umowy z wykonawcą. Zatem to powódka winna była zadbać o to, by pozwany inwestor powziął wiedzę o istotnych elementach jej umowy z wykonawcą. Nie było zaś rzeczą pozwanej poszukiwanie tej wiedzy, gdy nie wynikała ona z dokumentów znajdujących się na placu budowy, bądź też sporządzanych na potrzeby tejże umowy. Z tego wynika, że samo tolerowanie obecności podwykonawcy nie może być poczytane za zgodę inwestora, o której mowa w art. 647¹ § 2 k.c., skoro w toku robót inwestor nie miał nawet możliwości uzyskania wiedzy o istotnych elementach umowy powodowego podwykonawcy z wykonawcą.

Tym samym, wbrew zarzutom apelacji, nie ma podstaw do przyjęcia by pozwana zgodziła się na udział powodowego podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, w sposób dorozumiany czynny, zanim złożyła sprzeciw, po zgłoszeniu powódki jako podwykonawcy przez generalnego wykonawcę.

Odnosząc się do zarzutów apelacji dotyczących sprzeciwu pozwanego inwestora stwierdzić trzeba, że przepis art. 647¹ § 2 k.c. uprawnia inwestora do podjęcia negatywnej dla podwykonawcy decyzji. Zatem w istocie przepis ten pozostawia woli inwestora to, czy wyrazi on zgodę na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, czy też sprzeciwi się takiemu udziałowi podwykonawcy. Decyzja inwestora sprzeciwiająca się udziałowi podwykonawcy, ze względu na uregulowanie art. 647¹ § 2 k.c. nie podlega kontroli sądu, w szczególności co do motywów inwestora, gdy uregulowanie art. 647¹ § 2 k.c. kreuje uprawnienie inwestora do wyrażenia sprzeciwu i nie nakłada na inwestora obowiązku wyrażenia zgody na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, gdy zgoda taka prowadzi do surowych dla inwestora konsekwencji w postaci odpowiedzialności, solidarnej z wykonawcą, za zapłatę podwykonawcy należnego jemu wynagrodzenia.

W szczególności nie może stanowić podstawy do kontroli i w konsekwencji podważenia przepis art. 354 § 2 k.c.

Według tego przepisu na wierzycielu spoczywa obowiązek współdziałania przy wykonywaniu zobowiązania i niewątpliwie na inwestorze taki obowiązek spoczywa z tym, że stosunek zobowiązaniowy łączy go, w procesie inwestycyjnym, z wykonawcą, a nie podwykonawcą. Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia by obowiązek współdziałania przy wykonywaniu umowy o roboty budowlane miał obejmować także bezwarunkowy obowiązek wyrażenia przez inwestora zgody na udział podwykonawcy w procesie inwestycyjnym, skutkujący odpowiedzialnością za zapłatę wynagrodzenia także na rzecz tegoż podwykonawcy.

Z tych przyczyn apelacja jako nieuzasadniona podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

SSO del. Łucja Oleksy-Miszczyk	SSA Iwona Wilk	SSA Jadwiga Galas
--------------------------------	----------------	-------------------